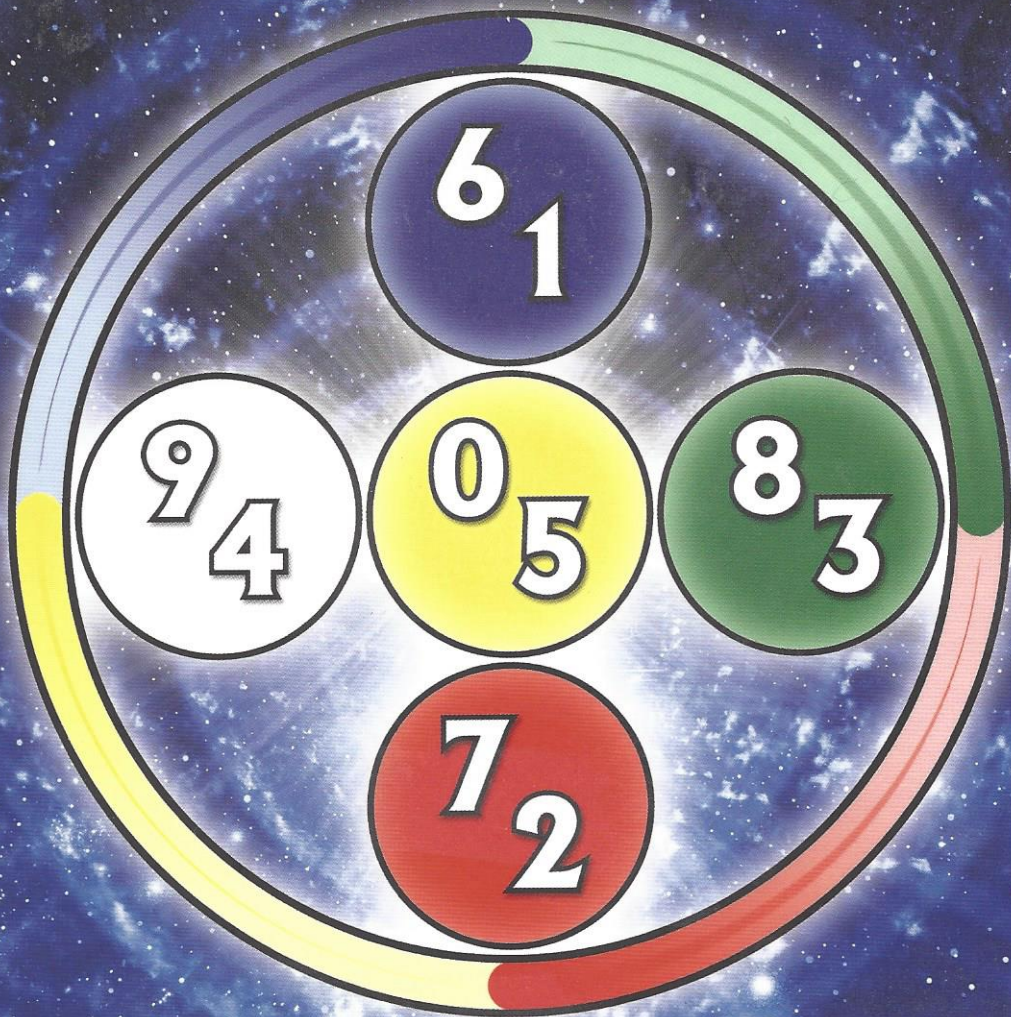

JOHANNA PAUNGER, THOMAS POPPE

SÜNNIKOODI SALADUS

Avasta oma sünnipäeva iidne vägi

Kõik sünninumbri on väärtuslikud.

Küsimus on vaid selles, kuidas nad
parimal viisil enda kasuks tööle panna.

Kogu maailmas üliedukate autorite Johanna Paunggeri ja Thomas Poppe bestseller „Sünnikoodi saladus” avab pikki sajandeid varjul hoitud õpetuse, mis osutub kasulikuks ja lihtsalt rakendatavaks tänapäevalgi. Nimelt on iga inimene sündides kaasa saanud hindamatu numbriarve, mille kese on inimese sünnikuupäeva mõju elusaatusele. Neid teadmisi oskuslikult arendades võib igäüks meist jõuda oma võimete tippu. Ent selleks on vaja teada, kuidas seda kingitust kasutada ja elu jooksul täiendada. Sellest raamat räägibki.

Kergesti järgitavas süstemaatilises vormis tutvustavad autorid Alpi mägikülade iidset tarkust põhinevat võimalust elu jooksul kogunud taagast vabaneda ning alustada oma tõelisi andeid kasutades uut elu: korrastada suhted teiste inimeste ja kogu ümbritseva maailmaga, iseendaga kõigepealt – ning leida igatsetud õnn ja tasakaal.

 VARRAK

ISBN 978-9985-3-2533-9

9 789985 325339

SÜNNIKOODI

SALADUS

Avasta oma sünnipäeva iidne vägi

Johanna Paungger / Thomas Poppe

Inglise keelest tõlkinud Vilja Kiisler

7 VARRAK

Originaali tiitel:

The Code: Unlocking the Ancient Power of Your Birthday

Johanna Paungger, Thomas Poppe

Beyond Words Publishing, Inc., USA/Atria Books

Esmatrükk Saksamaal 2008. aastal

Das Tiroler Zahlenrad © 2008 by GRÄFE UND UNZER VERLAG GmbH, München

© 2010 by Atria Books/Beyond Words Publishing

Kõik õigused kaitstud. Ühtki selle raamatu osa ei tohi reprodutseerida mehaaniliste või elektrooniliste vahenditega ega mingil muul viisil kasutada, kaasa arvatud fotopaljundus ja info salvestamine, ilma autoriõiguse omaniku loata.

© Tõlge eesti keelde. Vilja Kiisler, 2012

Toimetanud Triin Soomets

Luuletõlgete ja tsitaatide autorid: Vilja Kiisler: 9, 57 (2 alumist), 67 (alumine), 76, 84, 93, 99, 109, 121, 125, 129, 133, 141, 144, 153, 157, 161, 165, 169, 173, 177, 181, 189, 197, 201, 205, 213, 217, 260, 264; Triin Soomets: 57 (ülemine), 137, 209; Jaan Kaplinski: 67 (ülemine), 113; Heikki Silvet: 85; Jaan Kross: 105; Liina Ootsing: 117, 185; Tiiu Relve ja Ain Prosa: 149; Edla Valdna: 193; Mati Hint: 221.

ISBN 978-1-58270-289-6 (ingl k)

ISBN 978-9985-3-2533-9 (eesti k)

Kirjastus Varrak

Tallinn, 2012

www.varrak.ee

Trükikoda Printon AS

Sisukord

Lapsepõlv sünnikoodiga – Johanna Paungger	11
Peidetud sünnipäevakink – Thomas Poppe	18
Kuidas seda raamatut kasutada	23
1. osa Sünniratta koodi mõistmine.....	25
1 Kuidas teada saada isiklikku sünnikoodi	27
2 Sünniratta spiraalne liikumine	36
2. osa Sünnikoodi koostisosad.....	43
Sissejuhatus sünnikoodi koostisosadesse	45
3 Põhi (6 ja 1): karisma, visioon ja meelekindlus.....	46
4 Ida (8 ja 3): empaatia ja selge visioon	58
5 Lõuna (7 ja 2): tuli ja kirg.....	68
6 Lääs (9 ja 4): osavus ja arukus.....	77
7 Kese (0 ja 5): loomuomane elujõud	86
3. osa Tunnusmärgid.....	95
Sissejuhatus tunnusmärکیدesse.....	97
8 Viis üksikut	101
Põhi.....	101
Ida	105
Lõuna.....	109
Lääs	113
Kese.....	117

Sõnastik	265
Numbritabel	267
Märkus lugejale.....	270
Autoritest	271

9	Kümme kaksikut	121
	Põhi-ida	121
	Ida-lõuna	125
	Lõuna-lääs	129
	Põhi-lääs	133
	Põhi-kese	137
	Ida-kese	141
	Lõuna-kese	145
	Lääs-kese	149
	Põhi-lõuna	153
	Ida-lääs	157
10	Kümme kolmikut	161
	Põhi-ida-lõuna	161
	Ida-lõuna-lääs	165
	Põhi-lõuna-lääs	169
	Põhi-ida-lääs	173
	Põhi-ida-kese	177
	Ida-lõuna-kese	181
	Lõuna-lääs-kese	185
	Põhi-lääs-kese	189
	Põhi-lõuna-kese	193
	Ida-lääs-kese	197
11	Viis nelikut	201
	Põhi-ida-lõuna-kese	201
	Ida-lõuna-lääs-kese	205
	Põhi-lõuna-lääs-kese	209
	Põhi-ida-lääs-kese	213
	Põhi-ida-lõuna-lääs	217
12	Kõik positsioonid sünnirattas esindatud	221
4. osa	Koodi kasutamine	225
13	Märgid igapäevaelus	227
14	Kuidas sünnikoodi kasutades tervendada ja terveks jääda	245
15	Vikerkaaresupp: sünnirattaeliksiir	261

Oleme tänulikud idale, sest ärgates tunneb end hästi igaiüks,
nähes idast lähtuvat eredat valgust,
ja kui läände laskub päike, on hea olla ja me oleme rõõmsad,
siis oleme tänulikud läänele.

Me täname ka põhja, sest kui saabuvad külmad tuuled,
rõõmustame, sest elasime nii kaua, et näha lehtede langemist;
ja lõunat täname, kust puhub lõunatuul,
pannes kevadel kõik taas elama,
rõõmustame, et oleme elus, näeme rohtu kasvamas ja maad rohetamas.
Ja täname piksenooli, sest see on Manitowuk, kes toob vihma,
mille valitsemise Looja talle usaldas.
Ja sind täname, emake maa.

M. R. Harrington
(„Lenape religioon ja tseremooniad”)

Lapsepõlv sünnikoodiga

Johanna Paungger

Selles raamatus tahan jutustada oma vägagi erilisest noorusajast, mil meie pere elas Austria Alpide mägitalus. Seal tegin tutvust iidse õpetusega, mille keskme moodustab inimese sünnikuupäeva ulatuslik ja tähendusrikas mõju. Erilises numbrikombinatsioonis – sünnikuu, -päev ja -aasta – on peidus aare, mille võib selle raamatu abiga välja kaevata. See on nagu ainult sinule kättesaadava sisuga seifi šiffer.

Jälgides maailmas toimuvat, märkan, et paljudel inimestel on tekkinud nii soov kui ka võime tagasi pöörduda esivanemate austusväärse õpetuse juurde, ja see teeb rõõmu. Siinsest õpetusest võib kasu olla kõigil, mis eluala esindajaga ka tegu poleks.

Suguvõsa sõnatu tarkus

Viieteistkümnenda eluaastani elasin vanaisa Josephi talus, mille ta omandas 1930. aastatel. Vanaisa suguvõsa oli sealmail elanud üle kaheksa aasta. Lääne-Austrias Tirooli piirkonnas asuv talu oli nii suur, et sinna mahtusid elama kõik pereliikmed: vanaisad, vanaemad, vanemad, üheksa õde-venda, kasulapsed, nõod ja talutöölised. See vilgas seltskond oli pühendunud väikesel maalapil kasvavate taimede ja loomade eest hoolitsemisele.

Jälgides looduse ringkäiku ja rütme, oli meile vähimagi kahtluseta selgeks saanud, et inimene ei tohi metsi, niite, põlde, kanaleid ja kaevusid välja kurnata,

et need vajavad meie üksmeelset hoolt. Kõik maja asukad olid kaasatud talu igapäevaellu ja tegid seal tööd kuni 18-aastaseks saamiseni. Siis jõudis kätte aeg alustada enda elu ja järgida oma kutsumust kas abielludes või hakates tegelema pagari-, puusepa- või inseneritööga.

Meil oli olemas kõik, mis ühes talus olema peab: viljapõllud, viljapuud, loomad, maitse- ja ravimtaimepeenrad, metsad – ja me hoidsime seda kõike korras ilma kunstväetiste ja taimekaitsevahenditeta. Mäenõlvade maad harisime hobustega või käsitsi. Teadsime, kuidas ära tunda ja toime saada kahjurite ja taimehaigustega, mida me kunagi hädaks ei pidanudki. Kahjurid ja tõved on kõigest sõnad keeles, mida loodus inimesega kõnelemiseks kasutab. Me võtsime seda kuulda ning tegime, mida vaja, et niinimetatud probleem tuvastada ja lahendada. Tänapäevane komme tõeliste põhjuste leidmise asemel tundemärkidega võidelda polnud meile omane.

Tollast argielu meenutades mõistan, et see erines isegi tirooli talunike eluviisi arvesse võttes suuresti sellest, mida tänapäeval harilikuks peetakse. Mis puutub näiteks elamisse sünnikoodiõpetuse järgi, siis – ega mu perel selle kohta kuskil midagi kirjas olnud, polnud ka selle kasutamise õpetust. Me küll teadsime, et kood toimib, aga ei teadnud, miks. Elasime selle eripärase sünnipäevanumbrite õpetuse järgi ja saime sellest kasu, ent ei uurinud seda põhjalikumalt. Pidasime seda pigem endastmõistetavaks nagu aastaaegade vaheldumist või seda, et müristamisele järgneb välk. Numbrid said me loomuse osaks. Tundunuks imelik ja arulage neid mitte kasutada, just nagu tundunuks ebamõistlik võtta rohtu peavalu vastu selle asemel, et ravida valu põhjust.

Sünnikoodi tundmine osutus mõjusaks ja väärtuslikuks. Enamasti kasutasime seda vaikimisi, ilma jutuks võtmata. Avastasin, et väljaspool perekonda oli sünnikoodi olemasolust teadlik vaid käputäis inimesi – palju vähem, kui arvasin. Kuigi paljusid vanaisa juurde abi otsima tulnud inimesi aitas suuresti just sünnikood, ei olnud kellelgi selle olemasolust aimugi.

Vanaisa oli tagasihoidlik talumees, kes tundis kõiki inimloomuse tahke erakordselt hästi. Tõsiasi, et ta oli kurt, aitas tal kindlasti inimesi paremini mõista. Kui ma enam inimeste tegudest ja nende ajenditest aru ei saanud, soovitas ta mul alati kõrvad kinni katta, surudes peopesad kõvasti nende vastu. Lapsena sain niimoodi kohemaid ühendust oma sisehäälega, täna nimetaksin seda pigem

intuitiivseks tajumiseks. Seda häält võin alati usaldada, igäüks võib. Ent enamik meist on lasknud end sellest tegelikkuse tajumise viisist võõrutada. Loodetavasti ei ole kunagi liiga hilja tagasi sissepoole pöörduda.

Vanaisaga koos pikki jalgsimatku ette võttes (tegime seda minu kolmandast eluaastast peale) märkasin, et loomad, inimesed, kivid, taimed ja vesi moodustavad ühtse terviku ning vaid meie mõtlemine tekitab nende vahele lõhe. Alati leidsime mõne tervendava taime, mis oli mõeldud kindlale inimesele teatud ajaks, sest see taim tegi ise ennast märgatavaks – justkui oleks meid kõnetanud. Kasutasime teda kohe või kuivatasime ja säilitasime. Ja peaaegu alati tuli aeg, mil teda oli väga vaja.

Vanaisa pühendas perekonnale, loodusele ja ravitsemisele kogu elu. Nutsin titena palju, ja kuna vanaisa oli kurt, paigutati võrevoodi tema tuppa – seal jätsin nutmise kohemaid järele. Kuivõrd elasin tema toas peaaegu sünnist peale, õppisin lapsepõlves palju. Teadsin, et kõik, mida ta õpetab, on tähtis. Minu ees ei pidanud ta end kunagi õigustama (patsientidega tuli seda vahetevahel ette). Sulasin tõepoolest tema õpetusega ühte ilma sõnadeta. Kord kuulsin pealt, kuidas ta oma vennale rääkis, et ei pane oma kurtust minuga tavapäraseid pikki jalutuskäike tehes üldse tähele. Ta ei tundnud kuulmisest sugugi puudust. Ja mina ei tundnud eales, et tema kurtus oleks meid suhtlemast seganud. Meil oli tihe telepaatiline side, mis püsis ta surmani.

Vanaisa kui šamaani ja tervendaja eriline oskus oli valu täielikult ära võtta. Selle peale oli ta meister, ning inimesed tulid tema juurde abi saama nii lähedalt kui kaugelt, ka kõige tõsisemate hädadega. Tulid ka paljud arstid ja tohtrid koos peredega. Tema tegevusvälja moodustas laiahaardeline taimetarkus koos iidse tervendamiskunstiga, mis käis kooskõlas kuufaaside, tervisliku toitumise ja muidugi sünnikoodiga. Kui paluti nõu, mida teha, soovitas ta alati millestki loobuda, olgu see harjumus, toit või tegevus. See, mida tegemata jätta, osutubki enamasti tõelise tervenemise teeks. Võib-olla sellepärast tundubki, et oma tõeliste võimete teostamiseks pole vaja pingutada.

Mu varaseimad sünnikoodi kasutamise mälestused on ebamäärased. Mäletan, et numbreid tundsin enne kooli. Kahtlen, kas mõistsin selle sügavamat tähendust, kuid mulle meenub, et kirjutasin numbreid vanaisa tarvis värvilistele paberitükkidele. Mõnikord, kui ees seisis raske ülesanne või kui miski nõudis suurel hulgal energiat, lasksime neil värvilistele sedelitele kirjutatud numbritel

mõnes konkreetses asjas abiks olla. Ent see käis alati märkamatuks, et mitte tähelepanu äratada. Isegi lapsed, mu õed-vennad ja ma ise, tunnetasid, et õpetuse üle ei arutleta.

Kuidas me sünnikoodi kasutasime

Tõelise tervendajana kasutas vanaisa sünnikoodi oma ravimenetluste ja -viiside hõlmamatu aardelaeka osana. Tal oli võime ära tunda probleemi põhjus ning ravida seda. Tema meelest oli kehaline haigustunne pelgalt probleemi juurele viitav tähis. Kaks inimest, kellel ilmnisid sarnased sümptomid, said harva ühesugust ravi. Vanaisa tarvitas sünnikoodi eelkõige inimese parema mõistmise eesmärgil, kui patsient oli eriti kangekaelne või oli tal vanaisa alternatiivsesse ravimeetodisse vähe usku. Õnneks oli vanaisa säärase inimestega lõpmatult kannatlik ning otsustas alati teha seda, mida nende aitamiseks vaja oli.

Meie peres olid numbrid abiks ka siis, kui tegu oli lastega – ja neid juba jagus. Vanemad ja vanavanemad pöörasid enamasti meie isiklikele numbritele suurt tähelepanu. Igapäevased majapidamistööd ja suuremad ülesanded pandi alati paika lapse numbrite järgi. Enamasti osutus see mõistlikuks ning tulemused ei lasknud end kaua oodata.

Lapse silme läbi vaadates tuleb tunnistada, et sellel lähenemisel oli siiski ka puudusi. Isiklike numbrite kohaselt olin ma võimeline igapäevaste töödega iseseisvalt ja vastutustundlikult hakkama saama, ja seda minult eeldatigi. Mõnikord oleksin aga ikkagi soovinud nautida neid asju, mida ma justkui ei paistnud vajavat: pisut rohkem tähelepanu, tuge ja koostegutsemist. Läbi raskuste õppisin, et sünnikoodi tarkuse järgi joondumine võib viia selleni, et teatud numbrikombinatsiooniga lapselt oodatakse liiga palju.

Ma ei olnud selle tähelepanekuga üksi, mu õed-vennad tundsid sedasama. Ja vahel oli meil sellepärast raske. Ent oli, kuidas oli, kui ma olin suureks kasvanud, siis selle üle ei arutletud. Õnneks pakub elu võimalusi paljugi minevikust heaks teha. Aja jooksul õppisin, et parim tervenemisvõimalus on mitte panna oma laste õlgadele sama suurt koormat. Peaaegu kõiki lapsepõlve haigetsaamisi saab ravida nii, et me ei korda lapsi kasvatades oma vanemate vigu. See on loodusseadus.

Sünnikoodist oli abi ka teiste lastega tegeledes, eriti kui meil tuli naabrilastel silma peal pidada. Kui pidime nende eest hoolitsema, oli nende sünninumbreid teades juba ette selge, mida on tarvis teha, et neid ilusti magama saada. Teatud

numbrikombinatsiooniga lastele oli näiteks vaja jutustada rahustavaid lugusid, sellal kui teistsuguste numbritega lastel tuli lubada enne voodisseminekut ringi joosta. Võtsime sünnikoodi arvesse ka siis, kui valiti pidžaamasid ja voodipesu. Sünnikoodi mõju ilmsem tõendus oli minu jaoks laste käitumise jälgimine.

Õige ajastus

Vahel küsivad inimesed, miks ma ootasin sünnikoodiõpetuse avalikukstegeemisega nii kaua, kui olen seda tundnud terve elu. Alguses oli mul kavas see avaldada 2000. aasta alguses teise aastatuhande numbritesse kuuluva **2** ja **0** erilise energia pärast. Uued numbrid töötasid uudset avatust sedasorti teabele, inimeste enamat vastuvõtlikkust ideedele, mis tõepoolest toimivad, vajamata teadlaste kogukonna heakskiitu. Kuid mitmesuguste sündmuste tõttu saime koos abikaasa Thomasega aru, et aeg ei ole veel küps.

Elmisel kümnendil, mil oldi täielikult andunud tehnoloogiale ning laialt oli levinud veendumus, et kurjus ja terror tuleb välja juurida selle vastu võideldes, selle asemel et seda mõista, ei olnud säärasele õpetusele kohta. Kujutage ette inimest, kes on täiesti kindel, et vähki saab ravida kemoterapia ja kiiritamisega. Ja siis rääkige talle, et tal on tarvis muuta mõtteviisi ja toiduvalikut, et haiguse tõelisest põhjusest vabaneda. Nüüd taipate, miks pidime avaldamist edasi lükkama.

Nüüd on see vaatepunkt teisenemas ning inimesed kogu maailmas valmis tunnustama, et kujuteldav kindlustunne ei ole päriselt mingi kindlus. On tekkinud vastne valmidus omandada seesugust ainet ja sõnumit, mis leidub meie raamatutes. Sünnikoodi iidne õpetus on liiga väärtuslik, et saada järjekordseks moeröögatuseks. Ning selle õpetuse hoidjana on mul nii vastutus kui ka kohustus seda kaitsta. Igal asjal on oma aeg, õigeks ajastuseks tuleb pikemalt ette mõelda.

Ettevaatlikkuse teine põhjus oli see, et ma ei soovinud ohtu seada selle süsteemi välja töötanud talunike sotsiaalset staatust kultuuris, kus teadusesse ja statistikasse suhtutakse suurema austusega kui intuitsiooni ja looduse seaduspärasustesse. Talupoeglikus ühiskonnas talunikku tavaliselt suurt ei toetata, autoriteediks peetakse hoopis kirikut, koolijuhatajat, linnapead ja arsti. Vahel mõtlen, et talumajandus arenes teadusliku suundumusega loodust kurnava tootmise suunas nimelt selleks, et talunikud võiksid sotsiaalses hierarhias kõrgemale tõusta.

Meie suurimat austust väärivad mahetalunikud, kes elavad ja teevad tööd

kooskõlas loodusega. Nemad hoiavad alal sidet looduse, iidse tarkuse ja filosoofiaga, panustavad tasakaalustatud tulevikku ja aitavad inimesel terve püsida, varustades meid puhta toiduga. Mõningate meelest jäävad nad kahjuks ikka „ainult” talunikeks.

Sajandite vältel ajendas madal staatus kunstlikult loodud ühiskondlikus võrgustikus talunikke välja arendama erilisi ellujäämisoskusi, mis aitasid neil nõutada kohta sotsiaalses hierarhias. Tulemuseks oli praktilisus ja nn talupojakavalus, mille poolest maamehed on nii tuntud. Üks selle strateegia põhilisi osi on lapse võimete äratundmine varases lapsepõlves, mis on sünnikoodi kasutades lihtne. Sünnikood on tegelikult nende inimeste salajane kaitsemehhanism, keda sajandite vältel mitmel moel kurnati ja alla suruti.

Enamiku asjade ülimesse saladusse jäämine oli selle ellujäämisstrateegia loomulik osa. Seda rakendati ka sünnikoodi suhtes. Erinevalt tänapäevast ei lubatud lastel minu lapsepõlves täiskasvanute juuresolekul rääkida. Pigem võisid lapsed sõna võtta siis, kui neile sõna anti. Oli ennekuulmatu, et lapsed, eriti tüdrukud, probleemide üle arutleks, lõpmatult vatraks, jutule vahele segaks või vanematega võrdsetel alustel vestleks. Õnneks on ajad muutunud.

Sellegipoolest teeb mind vahetevahel mõtlikuks, kui märkan, mida tänapäeval normaalseks peetakse. Meenutades oma lapsepõlve ja meie tollast pereelu, mõtlen, et suurem osa vanast õpetusest oleks kiirelt kaduma läinud nendes suhtlemisvormides, mis käibivad praegu. *Lõppeks, mismoodi see mõjutab tähelepanemisoskust, kui kõike võib pärida igal ajal?* Kui laps jääks täiskasvanute vastustega rahule ning kõik tema teadmised pärineksid ainult raamatutest ja internetist, oleks kogu maailm kadunud.

Teadmisi sünnikoodi kohta omandasin just nimelt kaudsel teel – vaadates, järele aimates ja sellesse uskudes. Peamiselt kuulasin ja vajaduse korral kuulasin pealt, kui suured omavahel rääkisid. Täna tean, et vaatlemise ja kuulamise abil omandatud õpetusel on rohkem väärtust kui sellel, mida koolis traditsioonilisel viisil õpetatakse.

Mu vanavanemad ja vanemad jäid sünnikoodi asjus salapäraseks. Kuid öeldu varjatud tähendust aimates võis teatud sõnumeid välja noppida. Üht säärast sõnumit rõhutati iseäranis: kirik on selle vastu! See on kolmas põhjus, miks Thomas ja mina selle raamatu avaldamisega nii kaua ootasime. Katoliku kirik on ajalooliselt olnud igasuguste tegevuste ja õpetuste vastu, mis sarnanevad paganlu-

sega, ehkki kirik on sajandite vältel tihtipeale ka ise paganlikke riitusi läbi viinud. Raske on leida ajalooliste kirikute jutlustajaid, kes poleks nõiavitsa või pendli kasutamisse ettevaatusega suhtunud. Kui kirik või sekt muretseb rohkem võimu ja aupaiste kui tõelise usu pärast, leiab ta alati võimaluse seista vastu kõigele, mis võib kaasa tuua koguduse emotsionaalse ja intellektuaalse vabanemise, ning selle väärtusetuks kuulutada. Just nimelt sel põhjusel monopoliseerisid institutsioonid esoteerilised õpetused, näiteks nõiavitsa ja pendli kasutamise, kuufaaside tundmise kunsti, ravimtaimeteaduse ja müstilised vahendid ning paljud teised abinõud, mis aitasid inimestel igapäevaeluga edukalt toime tulla. Neid õpetusi ei tarvitatud mitte mingil tingimusel ilma vaieldamatute asjatundjate õnnistusest, ja sellepärast pelgas mu perekond jagada teadmisi sünnikoodi kohta.

Säärasena oli sünnikoodi tundmine teatavas mõttes salateadus, mille üle õed-vennadki mõtteid ei vahetanud. Meie viimatisel kokkusaamisel mõne aasta eest mainisin oma õdedele ja vendadele, et tahan selle õpetuse avaldada. Nende reaktsioonid ulatusid šokist heatahtliku mõistmiseni. Isegi praegu tunnen seda edasi andes mõningast ebamugavust. Kuid ma olen julgenud oma hirmule silma vaadata ning mõistnud, et see on põhjendamatu. Oleks tunduvalt kahjulikum seda saladust varjata.

Selles raamatus ilmutatud teadmised võivad sillutada teed kaunimasse ja tervemasse maailma. Inimese tugevaid ja nõrku külgi on nende abil palju lihtsam ära tunda. Sünnikoodist võib saada tööriist millegi kahjutukstegemisel, toetamisel ning tähtsate sündmuste ja energiatega edendamisel. Neid, kellele võib sünnikoodi kasutamisest tulu tõusta, on lõpmatult: töötukassast kuni tööjõu värbamise bürooni, kooliõpetajatest šamaanideni, arstidest holistiliste tervendajateni, kõigist maailma lastest vanimate kodanikeni.

Sünnikoodi tundmisest võib meile praegu sama suur kasu olla nagu minu lapsepõlves. Selle näol on tegemist tööriistaga, mis aitab inimesel enda peale võtta vastutust oma elu eest kõigis selle tahkudes ja värvides, selle eest hoolt kanda. Sedasorti vastutus ei ole mitte koorem, vaid rõõmuga tunnustatud ja täide viidud sünnipärase õiguse osa. Kasutage sünnikoodiõpetust hoolivalt ja targalt, lugupidamisega, ning te sattute uude, sõbralikumasse maailma. Vaatenuрга muutudes näete helgemat tulevikku.

Peidetud sünnipäevakink

Thomas Poppe

Sünnikood on nagu peidus kalliskivi, mis sugeneb looduse väljendamata tõdedest. Ja ühes olen ma kindel: sellest võib palju kasu olla kõigile – alates lapsest, kes mõlgutab mõtteid selle üle, kelleks saada, et võtta kasutusele oma tõelised, kuid senimaani varjatud võimed. See võib kaasa aidata arukale ennetavale tervishoiule, eesmärgistatud tervendamisele ja haigustunnuste leevendamisele. See raamat aitab teil end märksa paremini tundma õppida; tugevad ja nõrgad küljed ning ehk isegi varjatud võimed saavad märksa ilmsemaks. Selle raamatu lugemise järel õpetust kasutama hakates võite kogeda isegi kergendustunnet, justkui oleksite vabanenud suurest segadusest ja tuimusest.

Selle asemel hakkate arendama julgust märgata, mis peitub silmaga nähtava taga, uuesti alustada ja vanast taagast vabaneda. Loodame, et see raamat toob kaasa vaatenurga muutuse, mida olete otsinud, teadlikult või ebateadlikult. Paljudki on praeguses olukorras õnnetud, neil on tunne, et nad elavad valel ajal vales kohas, et tõeline elu on alles ees või, mis halvem, et ollakse oma võimalused maha maganud. Seda on raamatu abiga võimalik muuta. Uuesti alustada ei ole kunagi hilja.

Mina alustasin teekonda koos sünnikoodiõpetusega paljude aastate eest, olles kohtunud Johannaga, kes hakkas tasapisi ilmutama selle tarkuse osi – kui oli ilmne, et suhtun õpetusse vastutustundlikult. Peaaegu kakskümmend aastat oli meil ühine kõik muu, kodu ja töökoht – oleme koos kirjutanud seitse raama-

tut, kujundanud kaheksa kalendrit ja saanud kolme lapse õnnelikeks vanemateks –, koodiõpetus jäi erandiks. Kogu selle aja jooksul ei teadnud ma, kuidas see Johanna igapäevastes tegevustes toimib, kuigi tema üleloomulik võime sadu sünnipäevi meeles pidada rabas mind oma ebaharilikkusega. Ta lihtsalt nägi vaimusilmas sünnikuupäeva kolmemõõtmelisena selle kõigis värvides. Siis ühel päeval, peaaegu üleöö, kerkis sünnikoodi põhiline struktuur äkki nähtavale ning pika-pika jutuajamise käigus avaldas ta mulle, mida inimeste sünnikuupäevad talle nende kohta teada andsid. Missugune aare!

See oli alles hiljaaegu, kui suutsin Johannat pärast tema õdede-vendadega nõupidamist (leebelt) veenda perekonna salajase iidse aarde lätet päevavalgele tooma ja teistega jagama. Teda veenda ei olnud lihtne põhjustel, mida Johanna eelnevatel lehekülgedel kirjeldas, ja see tegi hoolega kaitstud sünnikoodiõpetuse kirjapanemise sama suureks katsumuseks.

Kui Johanna rääkis saladuslikkusest ja sünnikoodi tundmist ümbritsevast vaikussest perekonnas, meenus mulle üks perekondlik kokkusaamine pisut enne seda, kui alustasime tööd raamatu kallal. Sel ajal olime juba otsustanud raamatu avaldada, niisiis otsisin võimalusi sellest Johanna õdede ja vendadega juttu teha, lootuses asja paremini mõista. Ma tundsin neid juba palju aastaid ning püüdsin endasse imeda iga infokillukest, mis võinuks raamatusse sobida. Johanna julgustas mind seda tegema, sest ta polnud kindel, kas ta kõike mäletab.

Selle ilmnedes läks suur osa armastusega tehtavat tööd tühja, kuid mitte Johanna perekonna pahatahtlikkuse tõttu. Nemad väitsid mulle üsna veenvalt, et ei suuda sünnikoodiõpetust meelde tuletada. Mõni minut hiljem, kui olin asjatult küsitlenud kõige usaldusväärsemat allikat Johanna õdede-vendade seas, kommenteeris seesama õde asjalikult vennatütre kunstilisi võimeid: „Sääraste numbritega pole see mingi ime!” Reageerisin kohe: „Nii et sa siiski tead?” Tema pühalik ja aus vastus tuli sama kiiresti kui tema eelmine väide vennatütre numbrite kohta: „Oh ei, mul pole aimugi.” Seepeale loobusin edasistest küsimustest.

See kogemus ei olnud tegelikult üllatav. Johanna perekonnaga läbi käies sain peagi selgeks, et suur osa suhtlusest toimus pealispinna all. Millal nad kõik ka kokku ei saanud, üllatas mind alati, kuidas mu naine ja ta õed-vennad suhtlesid mesilaste kombel eksimatu kindlusega. Nad justkui suutsid üksteise mõtteid lugeda. Nende pilgud, kasinad žestid ja teatud lemmiksõnad löid üleüldise harmoonia mulje, isegi kui vahetevahel oli õhus pinget. Tundsin, nagu oleksin

sattunud salajase kogukonna koosolekule, kus kõik selle liikmed peale minu oskavad mis tahes metalli kullaks muuta.

Pärast pikki vestlusi Johannaga hakkasin järk-järgult mõistma, mis on säärase käitumise taga. Seal, kus Johanna üles kasvas, olid maainimesed peaaegu alati vait, sellal kui linnarahvas rääkis. Kui talunikud midagi ütlesidki, tegid nad seda kodupaiga murdes. Tulemuseks oli see, et linlased ja õpetlased pidasid maainimesi lihtsalt juhmiks. Erinevalt talunikest ei tundnud linnaelanikud suuremat lugupidamist ei inimsoo ega looduse vastu, mis moodustas taluniku äraelamise aluspõhja. Sellest piisas, et talunikud hoidusid võõrastega suhtlemast.

Sellel oli maaelanikkonnale ohtlikke tagajärgi, kaasa arvatud kehvemad võimalused haridust saada ja suurem kalduvus enesetapule, sest maainimesed pöördusid harva nõu saamiseks välismaailma linliku psühholoogia poole. Mõlema poole hoiak tulenes puudulikust informatsioonist teise tõelise olukorra kohta. Õnneks arendavad maa ja linn nüüd suhtluskanaleid, mis toovad neid teineteisele lähemale. Ja ma olen õnnelik, et võin selles lähenemises tõlgina abiks olla.

Maainimesed olid vaiksed ja jäävadki vaikseks paljudel mõjuvatel põhjustel. Nad on õppinud teraselt jälgima ja märkama varjatud vastastikuseid suhteid. See oskus on lihtsalt nende maailma osa, maailma õpitakse tundma ise selle osa olles: vaadeldes, tegutsedes ja olemas olles – aga mitte sellest rääkides. Nad jäävadki vaikseks, sest on õppinud mitte olema pealetükkivad. Nad jäävadki vaikseks, sest teavad täpselt, millal on mõtet kellelegi midagi avaldada. Nad jäävad vait, kui keegi on ülbe või üleolev, isegi kui see on nende enda laps (üks paljudest põhjustest, miks numbriõpetus, õige ajastamise kunst ja paljud teised esivanemate pärimuse osad on kaduma läinud). Nad vaikivad, sest elu ja terendamise saladused tohivad sattuda ainult nende valdusse, kes on igapäevaelus üles näidanud vajalikku vastutustunnet. Selle katse läbimiseks on tarvis aega. Ja nad on vaikuse looritanud seltskondlike vestlustega, nõnda et keegi ei taipa, missugust hindamatut õpetust nad alal hoiavad.

Sildu rajades

Hiljuti vaatasime Johannaga imelist dokumentaalfilmi kaljuübisest, ainulaadsest linnuliigist, kes viidi tagasi Alpide metsikusse loodusesse. Selle õnnestumiseks pidid linnud õppima üle Alpide lõunasse lendama, järgnedes nende eest hoolt kandvate inimeste juhivatele ülikerglennukitele. Mõnikord lendasid linnud

lennukile järele, aga mõnikord mitte, ja teadlased jäid nõutuks. Mu kõrval istuv Johanna ütles: „Kahjuks nad ei tea, et linnud lendavad ainult teatud päevadel ja kindlate kuufaaside ajal. Pealegi, nad järgivad sünnikoodi energiat. Kuupäev on alati tähtis.”

Tema sõnad panid mind mõtlema kahele maailmale, mille üle olin aastakümnete jooksul arutlema õppinud. Tunnen, et olen saanud nende maailmade tõlgiks ja abiliseks – ühel pool tirooli talunike vaikne maailm, mis on välja arendanud mõtlemise ja vaatlemise oskused, ning teisel linnaelanike lärmakas ilm, kus teadmisi saadakse välistest allikatest, raamatutest ja internetist.

Tundub ka, nagu oleks kasvatus, haridus ja tegutsemine oma erialal mind juhatanud just nimelt selle ülesande juurde: rajada sildu maailmade vahele. Lapsepõlves neelasin sadade kaupa reisiraamatuid, kuueteistkümmeselt sõitsin jalgrattaga Münchenist Londonisse ja tagasi, lihtsalt et tunda, mis reisimine päriselt on. Pärast gümnaasiumi reisisin maailmas palju ringi ja kohtusin inimestega, rahaliselt võimaldas seda mulle taksojuhitöö Münchenis. Ostin reisile kaasa võtmiseks sobiva kirjutusmasina, et taksoppeatustes kundesid oodates mitteilukirjanduslikke raamatuid tõlkida, see oli mu uus hobi, millest hiljem sai mu elukutse osa.

Kui kunded hakkasid ebasoovitaval moel kirjatööd segama, taipasin, et on aeg taksojuhi amet maha panna. Niisiis hakkasin kirjutama tõsisel põhinevaid raamatuid kavatsusega vahendada tegelikkust, et lugejad võiksid seda mõista. Aegamisi hakkasin mõistma, et olla autor just seda tähendabki – vahendada olemasolevat.

Seepärast on mul hea meel aidata rajada silda maailmade vahele. Oleks korvamatu kaotus, kui esivanemate õpetus ühelt poolt piiratuse ning teiselt poolt upsakuse ja ülbuse pärast kaduma läheks. Paljudki selle osad on õnneliku tuleviku seisukohalt asendamatud.

Kokkuvõtlikult: loodetavasti teeb sünnikoodiõpetus ilmsiks, et raamatu üle ei saa otsustada vaid kaane järgi. Ehk teisisõnu, inimese sõnakehvus ei räägi midagi tema teadmiste ja tõelise väärtuse kohta – samuti ei tee seda kõva reklaam. Pigem peitub õigus vanas väljendis „Nende viljast tunnete teie neid”. Mõningatel viljadel on lihtsalt küpsemiseks rohkem aega vaja kui teistel, isegi kui see võib kellegi kannatuse proovile panna.

Aja jooksul, mil olen ise võtnud sünnikoodiõpetust päevast päeva arvesse, on

see mu vaimusilmas muutunud imeliselt kauniks pildiks. Imetlen selle maailma suurepärase ja geniaalse loojat, kes nägi ette säärast stsenaariumi. Koodiõpetus jätab vähem ruumi igapäevaelu juhuslikkusele ning võimaldab pilku heita maailmateatri lava taha. Selle abil saame tuttavaks armastavate juhtivate jõududega, mis teevad kõik, et meid aidata, kui seisame vastamisi suurte katsumuste ja ootamatute proovilepanekutega.

Koodiõpetus on esivanemate arendatud ja pärandatud väärtuslikumaid tööriistu. Sellest on kasu paljudes olukordades ning eranditult kõigi elualade esindajatele kogu maailmas igal ajastul. See on tõeline võimaluste ja soodsate silmapilkude varandus, millest tõuseb tulu igapäevale, kes vaatleb elu küpsemise ning pideva isikliku arengu väljana. Palun, võtke vastu see kingitus, mis aitab saada terveks ja täiuslikuks. Võtke vastu armastusest iseenda ja elu vastu.

Kuidas seda raamatut kasutada

Tei enda kasu silmas pidades palume raamatu tervenisti läbi lugeda. Ärge jätke midagi vahele! Ridade ja peatükkide vahele peidetud vihjed ja seosed, millest tasub teie meelest vaid pilk üle libistada, võivad anda hulgaliselt tähtsat teavet. Kui olete korraga pilku haaranud kõik vikerkaare värvid, avaneb sünnikoodiõpetuse kõigi võimaluste ulatus ning asetab teie isikliku mineviku ja kogemused uude, jõulisse konteksti.

Esimese osa moodustab sissejuhatus numbrite, kaasa arvatud sünniratta, põhipunktide ja tunnusmärgi peamistesse aspektidesse. Omandate tähtsamad mõisted ja mõtteviisi, mis aitab seda raamatut paremini mõista, ning teie enese sünnikood hakkab kuju võtma. Iseäranis selles osas (aga miks mitte ka kogu raamatu lugemise jooksul) võib tekkida tahtmine kasutusele võtta märkmik koodipäeviku pidamiseks, et iseenda ja oma lähedaste kohta leitavas infos paremini järke pidada.

Teises osas õpite tundma sünnikoodiõpetuse aluspõhimõtteid kasulike üksikasjade kaudu individuaalsete numbrite ja omaduste kohta, millele need viitavad. Leiate soovitusi kõigi numbrite asjus: kui nad on teie koodis olemas, kui nad on ülevõimendatud, varjatud või puuduvad hoopiski.

Kolmas osa kirjeldab kõiki võimalikke tunnusmärke, mida numbrid võivad moodustada. Siit võite lugeda isikliku tunnusmärgi kohta, et mõista paremini oma iseloomu ja muidugi hakata paremini aru saama sõpradest, pereliikmetest ja ka äripartneritest.

Neljas osa pakub juhatast, kuidas kasutada sünnikoodiõpetust igapäevaelus. Siit leiata mitmesuguste soovitude seas tervendamise, laste numbrite ja geograafiliste asjaolude arvessevõtmise nippe.

Sünnikoodi kuuluvad numbrid kätkevad kindlaid energiasid, mida äratav värv kasutamine. Sellepärast näitame tekstis ette tulevaid numbreid koos nendega seotud värviga. Näiteks kui numbreid kuus ja üks kasutatakse sünnikoodi osana, seostuvad nad sinise värviga ning on esitatud kujul 6 ja 1.

Kogu raamatus tehakse numbritest juttu omavahel seotud paaridena. Paar koosneb kahest numbrist, millel on sarnane toime, nagu ülal näiteks toodud 6-l ja 1-l. Selliseid numbripaare on sünnikoodiõpetuses kokku viis. Teie sünnikoodi võib seostatud paaridest kuuluda ainult üks number, aga võivad olla ka mõlemad.

Kuivõrd need seostatud paarid võivad natukene segadust tekitada, siis siinkohal lühike selgitus. Et paari mõlemad numbrid viitavad sünnikoodis suuresti samadele mõjudele, siis enamasti viitamegi mõlemale numbrile. Näiteks kui teil on üks kahest numbrist, ütleme, 6 ja/või 1 või 7 ja/või 2, siis annavad nad sünnikoodile suuresti samu üldisi omadusi.

Kui kõneks on numbripaarid, siis kasutame peatükkide pealkirjades „ja-või”-vormi (nagu lk 46 – Põhja inimesed: 6 ja/või 1 kingitus sünnikuupäevas), ent tekstiosa jaoks pidasime seda liiga paljusõnaliselt. Et hoida tasakaalu tähenduse jäägitu selguse ja lugemise lihtsuse vahel, oleme numbripaaridest rääkides kasutanud ainult kas „ja”-d või „või”-d, valides sobivama. Näiteks kui teil on koodis 6 ja 1, on teil nad mõlemad. Teisalt, kui ütleme numbripaaride puhul ainult „või”, siis võib tegu olla nii 6 kui ka 1-ga, mõlemaga ja ka mõlema numbriga mitmekordse esinemisega sünnikoodis.

Lihtsa ülevaate saamiseks oleme raamatule lisanud numbritabeli 268. ja 269. leheküljel, mis võimaldab õpetuse peamistele punktidele korraka pilk peale heita. Näiteks:

- ◆ positiivsed ja negatiivsed omadused
- ◆ elukutsed ja oskused
- ◆ märksõnad
- ◆ naiselikud ja mehelikud energiad

Nüüd hakkame peale!